

Tornai József

A kitagadott

*Mondtak cigánynak, zsidónak,
egyik költőtársam szemembe vágta,
hogy nem vagyok magyar.*

*Most itt állok öregen és apámra gondolok,
ki devecseri tájszólással mesélt legénykoráról,
és anyámra, ki minden nap Bibliát
olvasott és borsosgyőri magánhangzókkal
édesítve tanította meg anyanyelvemet.*

Szilvafának sok ága

*Hull a szilva a fáról,
most jöttem a tanyáról,
ej-haj, kukorica, kukoricaderce.*

*Egyik ága lehajlott,
a szeretőm elhagyott,
ej-haj, kukorica, kukoricaderce.*

*Szilvafának sok ága,
szeretőmnek szilvája,
ej-haj, kukorica, kukoricaderce.*

Nem, nem: megölték a szerelmet...

*Egy marék apró, sárga levél
a sötétbarna kerti asztalon,
de nehogy azt hidd: most
elmondom a sokezeréves
őszai imát.*

*Nem, nem: megölték a szerelmet
a kurva papok meg
a szent kurvák, s „múlt
ifjúság tündértaván” elvágott
hattyú nyakából arcomra
egy-két mondattörmelék fröcsög.*